

Fundamentale politiske principper for Danmarks Kommunistiske Ungdom

Først vedtaget ved Danmarks Kommunistiske Ungdoms første landsmøde d. 29. januar 2022

Sidst godkendt ved Danmarks Kommunistiske Ungdoms anden generalforsamling d. 10. juli 2022

Danmarks Kommunistiske Ungdoms meningsgivende parole	3
Introduktion	4
Minimumsprogrammet for Danmarks Kommunistiske Ungdom	5
Den faglige kamp og DKU	6
<i>Allieret til den politiske kamp, er også den faglige</i>	6
<i>Udfordringer i Danmark</i>	6
<i>Fagbevægelsen i en global verden udsat for imperialisme</i>	7
<i>Fagbevægelsen og den Europæiske Union</i>	8
<i>International solidaritet</i>	8
<i>Ungdommen</i>	8
<i>Det mener vi i DKU</i>	9
<i>Solidaritet og ny arbejdskraft</i>	9
Minoriteter og racisme	10
Bolig- og husspørgsmålet	10
Klima og kapitalisme	11
Anti-imperialisme	11
Det stor-europæiske fællesskab	12
LGBTQ+-personers kamp for sikkerhed, rettigheder, og velvære	12
Kommunistisk enhed	13

Danmarks Kommunistiske Ungdoms meningsgivende parole

“Socialisme, progressivitet & international solidaritet!”

Socialismen er et samfundssystem som omfatter arbejderklassens styre af staten, og er dermed modsvaret til kapitalismen, hvor staten er i hænderne på borgerskabet. Vi mener, at kapitalismen er i fundamental konflikt med konceptet af demokrati og folkets vilje, da den er styret af kapitalen og dens ejere, som tager fortrinsret over den almene arbejder, der udgør det overvældende flertal af folket. Vi støtter i stedet et system, hvor arbejderklassen styrer staten gennem demokratiske organer i alle dele af samfundet, fra arbejdsplads, til landets parlament og valget af statsoverhoved. Under socialismen er planøkonomien kerneprincippet for den økonomiske linje, som modsætter sig kapitalismens udbytning og overproduktion. Under den socialistiske planøkonomi ligger magten hos arbejderklassen, som et rationelt alternativ til kapitalismen, der er hovedbidrager til regelmæssige konflikter, samfundskvaler og naturens nedbrydelse.

Progressivitet er kerneprincippet for organisationens kulturelle linje. Vi støtter rettighederne for alle slags undertrykte minoriteter, og vi vil under ingen omstændigheder tolerere had på baggrund af etnicitet, religion, køn eller seksualitet. Vi forkaster også den individualistiske og egocentrerede kapitalistiske kultur, med dens meningsløse overforbrug og fremmedgørelse af det almene folk fra hinanden og sig selv. I stedet støtter vi en massekultur, som binder i et inklusivt fællesskab af kultur, kunst og idræt.

International solidaritet er et fundamentalt aspekt af klassekampen, som vores organisation omfavner gennem det antiimperialistiske arbejde. Imperialismen, som kapitalismens højeste stadium, udnytter store dele, både af verdens folk, men også verdens ressourcer til fordel for en rig magtelite, nemlig aristokratiet. Som kommunister står vi skulder til skulder med den internationale arbejderklasse i kampen mod imperialismens rovdrift og profitdrevne krige.

Introduktion

I dag er udviklingen af den kapitalistiske produktionsmåde så fuldt på tværs af hele klodens befolkning, at befrielsen af de arbejdende klasser bliver nødt til at tage en international form. Den kapitalistiske klasse har allerede selv organiseret sig på et internationalt plan: gennem multinationale virksomheder, gennem handelsblokke som EU og WTO, og gennem militære alliancer som NATO. Medmindre alle landes arbejdende folk bliver organiseret i klassebevidste politiske partier og medmindre, at disse partier arbejder sammen, så vil vi fejle i at overkomme kapitalens forenede styrker.

I Danmark er denne opgave traditionelt blevet båret af de danske kommunister repræsenteret i diverse partier, men efter 100 år med intens klassekamp, både med interne og eksterne modsætninger, hvoraf de sidste 30 år har været uden nogen international "leder", så kan man vurdere, at gennem pessimisme, personlig splittelse og en vis form af forkerte handlinger og ideer, så er denne opgave blevet forsømt og dets opfyldelse mindsket. Denne situation er ikke alt for anderledes fra den, som den danske arbejderbevægelse befandt sig i omkring det forrige århundredeskifte. Her havde de danske socialdemokrater forsømt deres historiske opgave, og det var arbejderungdommen, som var de første til at pointere dette og de første, som lagde fundamentet for en ny bevægelse, som kunne overtage opgaven. Selvom forsømmelse i de to tilfælde kommer fra forskellige steder, og at der er nogle væsentlige forskelle mellem dette århundredeskifte og det forrige, så er ungdommens rolle en uvurderlig forståelse, som vi skal bringe med os. Vi har derfor til opgave at oplære, opkvalificere og organisere både eksisterende og nye kommunister blandt arbejderungdommen, således at et ordentligt fundament kan bygges for et parti, der endnu engang kan opfylde proletariatets historiske rolle.

Teknologiske udviklinger under kapitalismen resulterer i en større social ulighed, i en udvidelse af skellet mellem ejere og arbejder, og i en forøgelse af livets usikkerhed gennem arbejdsløshed og andre afsavn for en voksende del af befolkningen. Derudover leder den evige krævede vækst fra kapitalistisk stor-industri og landbrugsvirksomhed til fordærvelsen af den verden vi lever i. Havene er overfisket, skovene forvandles til ørkener, og atmosfæren forurenes. Hvis klimaet fortsætter i dens nuværende retning, så vil større områder over tropen blive uegnet for menneskeligt liv, så vil høsten slå fejl i områder med jordens bedste agerjord, og flere af menneskelighedens storbyer vil blive oversvømmet.

I Danmark har kapitalen dog formået at købe sig selv mere tid ved at følge trop med den internationale tendens med monopolistisk og imperialistisk kapitalisme. Med den stigende monopolisering af dansk kapital og ved udviklingen af dansk arbejdskraft, ophobede danske kapitalister mængder af uinvesteret kapital og handelsvarer, som skulle investeres og sælges, helst i højt profitable foretagender, hvis kapitalismen skulle overleve.

Hertil blev standarden, at man underminerede den naturlige udvikling i alverdens lande, for at fastholde dem som fangede markeder for udenlandske kapitalister til at udnytte i et system, vi kalder for imperialismen. Takket været den velorganiserede arbejderbevægelse i Danmark, vandt de danske arbejdere en række koncessioner fra de imperialistiske kapitalister, såsom forhandlingsretten, det offentlige sundhedssystem, folkepensionen og lignende, hvilket har fungeret som en bestikkelse for at undgå den komplette styrning af kapitalismen i Danmark.

Men disse koncessioner har vi ikke fået fra kapitalisterne i god vilje, tværtimod, og nu hvor den nationale og internationale arbejderbevægelse har lidt tilbageslag, så har kapitalisterne lagt deres misundelige øjne på den mistende profit, som koncessionerne repræsenterer for dem. Derfor har vi set forringelse af velfærdsinitiativer gå over til et fuldt stop, og visse steder til en gradvis tilbagerulning, hvilket på ny blotlægger modsætningen mellem kapitalisterne og det arbejdende folk over for dem, der ellers har vendt det blinde øje til.

Mens alle disse modsigelser, som er en indbygget del af kapitalismen, vokser og udvikler sig, så vokser og udvikler utilfredsheden blandt det arbejdende folk og de udnyttede masser. Størrelsen på verdensproletariatet øges, og deres kamp med deres udbyttede bliver evigt mere intens, hvilket ryster hele fundamentet for imperialismen. De materielle forhold for en ny produktionsmåde er mulige; det ville være muligt at erstatte kapitalistiske forhold med socialistiske, erstatte udnyttelse med samarbejde og erstatte miljøets tilintetgørelse med et harmonisk liv med naturen.

Minimumsprogrammet for Danmarks Kommunistiske Ungdom

Dette program har som mål at beskrive de politiske punkter, som udgør minimummet af Danmarks Kommunistiske Ungdoms platform. De udgør samlet de punkter, som DKU vil støtte op om, samt vil forsøge at opnå.

Den faglige kamp og DKU

Allieret til den politiske kamp, er også den faglige

Den faglige kamp er en uundgåelig del af kampen for kommunismen. Partier og fagforeninger har gennem tiden bistået hinanden ved hjælp af solidaritet og aktivisme. Det faglige engagement i DKU har til hensigt at udvide den revolutionære bevidsthed i fagbevægelsen, med henblik på at få den tilbage til de konsekvente og urokkelige rødder, så vi igen kan have en fagbevægelse i Danmark, som tager sig selv seriøs. Behovet for dette er til stede, omend revisionistiske kræfter i den etablerede fagtop vil tale det ned, og modsætte sig vores argumenter. Gennem de sidste hundrede år vil nogle mene, at fagbevægelsen har sejret sig selv ihjel, men det er ikke tilfældet. I dag er fagbevægelsen splittet af tværpolitiske interesser, egoistiske motivationer, mangel på klassebevidsthed og opportunistiske undergravere. Det er det, som slår fagbevægelsen ihjel, og det er disse undergravende symptomer, vi skal til livs! Danmarks Kommunistiske Ungdom skal bidrage med ungdommens del af den kommunistiske bevægelses støtte og udvikling af den politiske faglige organisering, da den er grundlæggende for at gøre fremtidens værdiskabende proletariat bevidst om sine reelle interesser. Ydermere har DKU til intention med sit engagement i fagbevægelsen at identificere fagbevægelsens svagheder, styrke disse områder, samt genoptage fagbevægelsens historiske tradition, som er tæt knyttet til kommunismen.

Udfordringer i Danmark

Fagbevægelsen står overfor flere forskellige udfordringer. I den vestlige verden har de sidste årtiers neoliberale økonomi, fremprovokeret både nye og ældre elementer af den kapitalistiske rovdrift. For eksempel platformskapitalisme, individualisme og nul timerskontrakter, samt kommercialiseringen af fagbevægelsen, da det for tiden desværre er et nødvendigt onde i fagbevægelsen, at man er nødt til at konkurrere om faglige medlemmer, for at modstå de bedrageriske gule "fag"forretninger. Fagbevægelsen er grundet den socialdemokratiske detailstyring blevet afpolitiseret, og har derfor ingen politisk gennemslagskraft hos sine medlemmer eller den øvrige befolkning.

Fagbevægelsen i en global verden udsat for imperialisme

Fagbevægelsen er del af grundlaget for den internationale solidaritet - det har den altid været, og det vil den fortsætte med at være. Den internationale solidaritets kraft er udsprunget fra det faglige og klassebestemte fællesskab, som strækker sig på tværs af de geografiske landegrænser, alder og evner. Denne enhed, på tværs af grænserne, er gennem de sidste årtier blevet svækket, da højrepopulisterne har kidnappet det nationale spørgsmål på globalt plan.

Sydamerika, Afrika og Asien udsættes for den imperialistiske rovdrift. På trods af den vestlige intervention mod stabilitet og fremgang, eksisterer kampen i disse lande også. Fattigbønder kæmper mod monopoler, som vil kontrollere alt der har indflydelse på bøndernes liv og arbejde. Derudover udsættes landene for at være indenfor den amerikanske indflydelsessfære. Konsekvensen af dette er, at regeringerne i mange lande er købt af monopolinteresserne, og modsætter sig folkets ønske om national uafhængighed og økonomisk frigørelse. Fagforeninger kæmper for ordnede forhold, blandt andet fra de nye kinesiske investeringer og rovdrift på mineralerne i Afrika. Den ivrige "civilisering" af for eksempel Afrika er stødt blevet overtaget af Kina, efter den vestlige verdens hegemoni gentagende bliver svagere og svagere. Det er ikke en bedre situation for proletariatet i Afrika, som stiller deres arbejdskraft til rådighed. Imperialisme kan eksisterer i andre former end vestlig, og det er et vigtigt at kunne identificerer disse overgreb på arbejderne og den faglige stolthed. Hvorfor er den internationale solidaritet vigtig? Det er den fordi arbejderne interesser er universelle, og vi står stærkere i vores enkelte kampe, hvis vi ved, at der er kræfter i verden, som selv står i samme situation, og man er opmærksomme på hinanden. Udryddelsen af regnskoven er et godt eksempel på hvordan ingen andre end vores udbyttede har interesse i at forhindre en fremtid for mennesket! Ydermere udfordres fagforeningerne også i de geopolitiske stridigheder, for staternes overhoveder glemmer den almene befolkning, og fagforeningerne bliver en sikker støtte for organiserede arbejdere i usikre tider. Lige gyldigt hvilket land er klasser, klasser og faglighed er faglighed.

Fagbevægelsen og den Europæiske Union

EU fortsætter ufortrødent sin monopolkapitalistiske politik. Fortsat under påskud om at forene Europa, er den Europæiske Union kun en klub for multinationale selskaber og indflydelsesrige individer. Det ser vi konkret i både den politik, og udemokratiske interne struktur som EU bygger på. Når det kommer til fagbevægelsen, står den overfor nye udfordringer, som skal identificeres. Vi ser de første symptomer på den neoliberale økonomi, som føres i EU.

“Working poor” er en realitet i Europa, og det kommer efter der er blevet ført en økonomisk politik, som kun prioriterer vækst og kapitalens frie bevægelighed, med mangel af interesse hos dem som skaber den værdi, nemlig proletariatet! I skrivende stund behandles forslag om en universel mindsteløn i EU. Dette eksempel på overstatslige overgreb mod stater som ikke passer ind i EU, påvirkes hårdt af dette. Navnlig i Skandinavien. EU’s homogenisering af arbejdsmarkedet er et overgreb på fagbevægelsen, og rammerne for hvordan det danske arbejdsmarked har fungeret mere eller mindre uafhængigt af andre parter end proletariatet. Kapitalisme, som indtil en politisk magtovertagelse af proletariatet via staten, er en model, der er værd at forsvare mod for eksempel en samfundsundergravende institution som EU.

International solidaritet

Fagbevægelsen er født på international solidaritet, og den vil leve og sejre på den internationale solidaritet. Den internationale solidaritet er en central del af den styrke, vi kommunister besidder. Den bygger bro, den skaber relationer, og den er et redskab vi skal bruge til at påvise socialismens universelle løsninger til kapitalismens destruktive natur. Ligeså vil den være en beskyttende foranstaltning mod individualismen, som er et samfundsundergravende symptom på kapitalismens nedbrydelse af den kollektive bevidsthed, og dermed den internationale solidaritet. Der er brug for en ny, kollektiv bevidsthed, og den skal bindes sammen af verdens arbejdere for den faglige stolthed og respekten for dagens arbejde!

Ungdommen

Den danske ungdom er truet af kapitalismens udvikling. Fremtidens udfordringer medbringer også en ny generation af unge, som er født i et system, der ikke prioriterer ungdommen, men kun vækst. Mange unge står i en situation, hvor det er vigtigere at være afhængig af produktions- og forbrugssystemet, end det at have muligheden for bruge sit liv på ting, som gavner én. Det bliver på bekostning af mere end den arbejdskraft vi stiller til rådighed, hvis vi negligerer vores trivsel, og uden en organisering der varetager de ubegribelige mængder af variabler, som mistriivsel kan opstå af, vil der i fremtiden ingen forskel være på mennesket og en kunstig intelligens, og dermed fremmedgøres proletariatet yderligere fra sin historiske rolle. Dette mener vi i DKU er en central udfordring, som fremtidens fagbevægelse bør være forberedte på at tage hånd om, ligesom den i løbet af årene har organiseret i forbindelse med ovenstående eksempler. Organiseringen af ungdommen bør ske ved at gøre det klart, at den danske unge arbejders interesser er gensidige med jævnaldrende fagfæller i andre lande.

Samtidig er vores jævnaldrende kammerater i resten af verden udsat for udfordringer, som vi bør gøre ungdommen i Danmark opmærksom på. Udviklingen af det socialistiske samfund ligger i fremtiden, og dermed i ungdommen. Ungdommen skal bevidstliggøres yderligere ved atfagbevægelsens historie, tilstand i dag, hvor den skal hen, samt danne ungdommens bidrag til den kommunistiske bevægelses engagement i proletarietets faglige og politiske kampe.

Det mener vi i DKU

Vi er solidariske med proletariet og støtter ubetinget dets ret til at organisere sig, og beskytte sine interesser ved hjælp af aktivisme, strejke osv. Fagbevægelsen bærer et ansvar for solidaritet med vores internationale kammerater, det gælder i øvrigt enhver organisering med en oprigtig venstreorienteret politik. Dette mener vi, fordi proletariet er en international klasse. Det er en pligt som kommunist at kæmpe for den komplette frigørelse af det internationale proletariet.

Solidaritet og ny arbejdskraft

De arbejdende folk af anden kultur og sprog end den danske, som er kommet til Danmark enten som flygtning eller på anden vis, skal have den ubestridte ret til at leve frit, sundt og behageligt på lige fod med enhver anden arbejder i Danmark. Nogen anden position vil lede til undertrykkelse, som ikke blot ville være en forværring af disse folks forhold, men vil være en undertrykkelse af hele arbejderklassen, da enhver sektion af arbejderklassen skulle konkurrere med den lavest stillede om de værste forhold. DKU står imod ethvert angreb på noget etnisk, kulturelt eller religiøst mindretal, hvilket kun kan tjene at splitte og skade arbejderklassen. DKU vil derudover stå for promovningen af solidaritet på tværs af de forskellige skel i arbejderklassen med en mentalitet om: 'kun ved at løfte i flok kan vi nå fremad' og 'ved at løfte de der er værst stillet, så styrker vi hele arbejderklassen'.

Minoriteter og racisme

I DKU er vi imod enhver form for diskrimination imod etniske og religiøse minoriteter. Vi er stærke modstandere af de politiske stramninger, som vi har set i integrations- og indvandringspolitikken de sidste 20 år. Vi mener, at alle mennesker har værdi, og bør tages imod med åbne arme. Vi ønsker at bekæmpe enhver form for reaktionær behandling af mennesker med anden etnisk herkomst end dansk. Vi mener, at der er en politisk interesse i at forsøge at splitte marginaliserede grupper, og at spille dem ud mod hinanden for at skabe en splittet arbejderklasse. Derfor er det helt essentielt at kæmpe den antiracistiske kamp hver dag.

Betegnelsen “minoriteter” dækker et bredt spektrum af grupperinger i samfundet, som alle på hver deres måde er særligt udsatte i forhold til undertrykkelse fra staten og majoritetssamfundet. Minoriteter i dagens Danmark er defineret ud fra befolkningsgrupper, etnicitet, religiøse tilhørsforhold, fysiske og psykiske handicap, køn, seksualitet, socioøkonomiske forhold m.fl. Alle minoritetsgrupper oplever forskellige former for diskrimination og tvangskategorisering af staten og samfundet. I DKU ser vi det som vores pligt at støtte minoriteter i deres kamp for et bedre eksistensgrundlag og selvbestemmelse. Vi mener, at vi har pligt til at understøtte grupper, der kæmper den sag. Bedre forhold for minoriteter kommer ofte i form af lappeløsninger og ikke en konkret befrielse af hele det arbejdende folk, men det kan i nogle tilfælde være nødvendigt for at gøre tilværelsen mere tålelig for marginaliserede grupper.

Bolig- og husspørgsmålet

Retten til sikker bolig og hjem er en forudsætning for en anstændig tilværelse, hvilket ethvert menneske bør have retten til. Denne ret bliver systematisk brudt af det kapitalistiske marked, da boliger ikke er til for, at mennesker kan bo i dem, men i stedet er til for, at stor-udlejere og boligspekulanter kan tjene en profit på dem. Dette må ikke tolereres! Derfor mener vi, at boligmarkedet skal nedlægges, at land, jord og bolig bør håndteres af en enkelt autoritet; arbejderstaten, der bygger, vedligeholder og fordeler boliger og husning efter behov, bekvemmelighed og befolkningens udtrykte interesser. Indtil sådan en stat er sikret, der vil vi fremme enhver forskydning i boligmarkedet til fordel for det boende og arbejdende folk frem for spekulanter.

Klima og kapitalisme

En af de mest udviklede konflikter i dag er konflikten mellem kapitalens behov for succesfuld udvidelse og naturens fortsatte beståen. Mennesket har egenskaben til at påvirke og ændre naturen til at tjene dets egne behov; en egenskab som er mere udviklet hos mennesket end hos andre levende væsner, hvilket har resulteret i en irreversibel ændring på planeten, vi bor på. Denne effekt er ikke unik for de moderne kapitalistiske samfundsforhold, men hvad der er unikt, er dog størrelsen og graden af effekten, og ydermere tilsidesættelsen af de ødelæggende og selvskadende resultater, der er kommet ud af kapitalakkumulation, hvilket truer menneskehedens eget eksistensgrundlag. Der forekommer helt absurde aspekter af kapitalakkumulationen i det kapitalistiske samfund så som den planlagte forældelse af forbrugsvarer.

Rent fysisk forringes produkter til at forældres efter en given tid, men også gennem en effektiv mediekampagne har kapitalen formået at gøre det til normen at skifte tøj og elektronik efter falske behov, hvilket har en altødelæggende effekt på klimaet og fattige segmenter af befolkningen i lande, der må leve af at samle skadelige metaller og sælge dem for overlevelse. Derfor er det vores absolutte ansvar at sikre en rationel tilgang til menneskets udvikling i forhold til naturen. Det kan gøres ved, at al carbon-tung industri, energi, infrastruktur og transport er underlagt nødvendig planlægning i stedet for at være kontrolleret af uholdbare og ubæredygtige markedsmekanismer.

Anti-imperialisme

Moderne kapital har udviklet sig til et sådan punkt, at det ikke kan forblive inden for dets egne nationale grænser. I dag er kapitalens evige akkumulationsproces betinget af, at kapitalisterne kan opspore og udnytte alle verdens markeder til at afsætte overskydende produkter og kapital. I denne jagt deles verden op i interessesfærer, der tilhører bestemte grupper af kapitalklassen, som søger at beskytte "deres" gennem de nationale statsapparater. Dette leder til imperialistisk krig, undergravende efterretningsarbejde, økonomisk chikane og andre magtudøvelser udført af de imperialistiske magter over deres underkastede nationer. Siden Anden Verdenskrig har Danmark været indrulleret i et moderne imperium, hvis kerneterritorium strækker sig over det nordlige Atlanterhav, og hvis interessesfære dækker næsten hele kloden. Dette imperiums formål er at tjene de internationale monopoler, karteller og bankfolk - den internationale kapitalistklasse - imens folkene i både de imperialistiske og undertrykte nationer betaler prisen. Det spilder altså vores lands ressourcer, midler og ungdom for at berige en lille gruppe af kapitalister, hvis loyalitet kun er overfor dem selv og deres klassefæller. Dette sker på bekostning af størstedelen af jordens befolkning. Dette system er vi modstandere af, da det gavner ingen andre end de imperialistiske kapitalister og deres forvaltere, kompradorborgerskabet og bureaukraterne, da det er den største fjende mod arbejderklassens selvforvaltning og selvstyre.

Det stor-europæiske fællesskab

Det er kun et naturligt følge af vores anti-imperialistiske politik, at vi er modstandere af Den Europæiske Union. Ikke fordi vi er imod transnationalt og multinationalt samarbejde eller politiske unioner, men fordi den partikulære politiske og økonomiske union, som er Den Europæiske Union, er den præcise statslige form, som den imperialistiske kapitalklasse i vesteuropa har taget sig. Det betyder, at EU er til for den imperialistiske kapitalklasse, og fungerer derfor i denne klasses tjeneste, ved forflytningen af kapital og arbejdskraft, undertrykkelsen af de underkuede nationer, og sikringen af borgerskabets styre.

Da denne politik er så kontrær og nøgen overfor de fleste arbejdere, ser vi en markant EU-modstand, samt en væsentlig begrænsning af folkelig indblanding i EU's politiske system. Vi mener derfor, at Danmark bør trækkes ud af den Europæiske Union for at forbedre vilkårene og organisationsmulighederne for arbejderklassen i Danmark.

LGBTQ+-personers kamp for sikkerhed, rettigheder, og velvære

Hele verden over er LGBTQ+-personer undertrykte på flere fronter. Daglig diskrimination på både individuelt og institutionelt plan er udbredt i åbent dagslys. DKU's forslag for at fremme et samfund, hvor denne diskrimination kan kommes til livs, er at instituere en bred og mere divers seksualundervisning i folkeskolen, med et konkret pensum, som skal følges for at sikre, at personer der falder uden for den de eksisterende normer, eksempelvis homoseksuelle og transpersoner, ikke negligeres eller usynliggøres. Desuden bør der fremmes en etablering af kønsneutrale badeværelser for at alle mennesker, uanset kønsidentitet, kan føle sig komfortabel og sikker i både sin krop og sine omgivelser. Der bør etableres en konkret og ekstremt skarp lov omkring hadforbrydelser for at sikre LGBTQ+-personers kropslige og mentale sikkerhed i det offentlige rum. Disse er blandt mange tiltag, der er nødvendige for, at LGBTQ+-personer kan føle sig trygge i samfundet.

LGBTQ+-personers sikkerhed er af flere årsager fundamentalt truet i borgerskabets diktatur, da der heri kan appelleres til reaktionære elementer, der agter at gøre - og i øjeblikket aktivt gør - skade på og undertrykker LGBTQ+-personer på flere essentielle fronter. Der ses en enormt bureaukratiseret atmosfære i bl.a. det danske samfund vedrørende fyldestgørelse af egen kønsidentitet, heriblandt sikring af de rette kønshormoner, kønsvaliderende procedurer og indgreb. Det kapitalistiske system er ikke interesseret i arbejderne velvære, men blot deres produktion af profit, i hvilken sammenhæng LGBTQ+-personer, især de som har svært ved at skjule deres identitet; nemlig mange transpersoner der ofte negligeres, da støtte til disse præsenterer en risiko for at miste profit fra reaktionære kunder. LGBTQ+-personer har det sværere både på arbejdsmarkedet, men også på arbejdspladsen. Udover dette er LGBTQ+-personer i en ekstrem grad overrepræsenteret i mord-, vold-, og selvmordsstatistikker verden over, da samfundet næppe er interesseret i disses velvære.

Mens det danske samfund hævder at passe på LGBTQ+-personer, er mange handlinger og tiltag foretaget af den danske stat gennem tiden hovedsageligt symbolske, og kan nemt trækkes tilbage i tilfælde af etableringen af en åbent reaktionær stat. Dette problematiserer LGBTQ+-personers rettigheder og sikkerhed, da de hviler på et meget usikkert grundlag.

Den eneste måde at løse disse problemer, som er en uadskillelig del af klassekampen, er gennem en komplet erstatning af staten og det liberalparlamentariske, kapitalistiske samfund og alle dets systemer. Derfor er LGBTQ+-personers kamp for frigørelse er en vigtigt og uadskillelig del af proletariatets kamp for endegyldig frigørelse fra det undertrykkende borgerlige samfund. Derfor agter vi i DKU at frigøre LGBTQ+-personer i forening med resten af de undertrykte gennem revolution.

Kommunistisk enhed

I langt tid har den kommunistiske bevægelse været splittet. I Danmark har vi i dag fire partier, der direkte tilkender sig kommunismen. Det er ikke en gunstig situation.

For det er gennem sammenhold, at de danske arbejdere har tilkæmpet sig sine sejre. Det er gennem solidaritet, at verdens arbejdere har budt kapitalen trods. Uden samling vil et kommunistisk parti i Danmark aldrig sejre. Splittelse i arbejdernes fortrup tjener kun borgerskabet.

Det er derfor vores klare opfattelse, at en sådan samling er af højeste prioritet. Vi er dog ikke blinde for, at enhed er forsøgt opnået før. Vi ved, at kommunistisk enhed ikke er noget, der kommer natten over. Det kræver samarbejde fra bunden af.

Derfor vil vi i alle henseende forsøge at fremme samarbejdet blandt kommunister. Vi er nødt til at stå sammen for at samle ét i Danmark kommunistisk parti, der kan gå forrest kampen for arbejderklassens befrielse.

Enhed er socialisme. Splittelse er barbari. Hvilken vej går vi?